

Sygn. akt I C 2864/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Zgierzu, I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SR Ewelina Iwanowicz

Protokolant: Patrycja Łuczak

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2017 roku w Zgierzu na rozprawie sprawy

z powództwa **S. C. (1)**

przeciwko **TUZ Towarzystwu (...) z siedzibą w W.**

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. nie obciąża powoda obowiązkiem zwrotu kosztów procesu;
3. nie obciąża powoda obowiązkiem zwrotu kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 2864/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 17 lipca 2014 r. S. C. (1) wniósł o zasądzenie od TUZ Towarzystwa (...) z siedzibą w W. kwoty 7.220 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 14 października 2013 r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za szkodę w pojeździe powoda na skutek kolizji z 14 sierpnia 2013 r. oraz kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazał, iż kierujący drugim pojazdem biorącym udział w zdarzeniu R. P. bezpośrednio po nim napisał oświadczenie, że przyznaje się do spowodowania kolizji, ale następnego dnia wycofał się z tego oświadczenia, które złożył będąc zdenerwowany, a nie ponosi odpowiedzialności za zdarzenie. W toku postępowania likwidacyjnego ubezpieczyciel wyliczył koszty naprawy pojazdu powoda na 4.127,71 zł, ale odmówił wypłaty odszkodowania gdyż uznał, iż powód ponosi winę za zaistniałe zdarzenie. Powód zlecił wykonawcy ekspertyzy innemu rzeczoznawcy, który wyliczył koszt naprawy samochodu powoda na 7.220,06 zł. Pozwany pomimo wezwania do zapłaty nie wypłacił powodowi odszkodowania kwestionując swoją odpowiedzialność.

(pozew – k. 3-3v)

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu. Pozwany zakwestionował powództwo co do zasady i wysokości. Dodał, iż brak jest w przedmiotowej sprawie odpowiedzialności R. P., kierującego pojazdem posiadającego ubezpieczenia oc u pozwanego.

(odpowiedź na pozew – k. 36-41)

Ostatecznie na terminie w dniu 11 października 2017 r. pełnomocnik powoda poparł powództwo i wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu.

(protokół – k. 234)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 sierpnia 2013 r. S. C. (1) kierował pojazdem marki P. (...) o nr rej. (...) z przyczepą. Jechał ulicą (...) w kierunku centrum miejscowości W., powiat (...) od zjazdu z autostrady (...). Bezpośrednio za nim poruszał się pojazd marki V. (...) o nr rej. (...) kierowany przez R. P.. Za nim jechała w kolejnym samochodzie jego dziewczyna K. W..

(przesłuchanie powoda – k. 233v w zw. z k. 47 i k. 211 wyjaśnień informacyjnych, zeznania świadka R. P. – k. 58 00:19:34-00:27:53, zeznania świadka K. W. – k. 59-60 00:42:51-01:00:50)

W pewnym momencie S. C. (1) zwoleńił i R. P. postanowił go wyprzedzić. Kiedy R. P. był już na lewym pasie, powód skręcił w lewo

w kierunku wjazdu na plac przy cmentarzu i wówczas powód uderzył lewą przednią częścią swojego pojazdu w prawy bok samochodu R. P..

(zeznania świadka R. P. – k. 58 00:19:34-00:27:53, 00:28:18-00:37:48, zeznania świadka K. W. – k. 59-60 00:42:51-01:05:59)

Bezpośrednio po zdarzeniu R. P. podpisał „oświadczenie sprawcy kolizji/wypadku drogowego”, w którym wskazał, iż „wyprzedzałem pojazd B w momencie, kiedy on wykonywał manewr skrętu w lewo”. Podpis pod tym oświadczeniem złożyli również S. C. (1) oraz K. W..

(przesłuchanie powoda – k. 233v w zw. z k. 47v wyjaśnień informacyjnych, zeznania świadka Ł. P. – k. 57, 00:05:05-00:19:04, zeznania świadka R. P. – k. 58 00:19:34-00:19:04, 00:28:18-00:37:48, 00:37:48-00:42:14, zeznania świadka K. W. – k. 59-60 00:42:51-01:00:50, poświadczona za zgodność z oryginałem kopia oświadczenia – k. 12, k. 15)

Następnego dnia w rozmowie telefonicznej z powodem R. P. zakwestionował swoje sprawstwo, zarzucił, iż mógł wyprzedzać ciąg pojazdów i wówczas będąc na lewym pasie miał pierwszeństwo przejazdu, a powód nie mógł zacząć skręcać

w lewo. Dodał, iż podpisał oświadczenie, ponieważ po zdarzeniu był zdenerwowany, był w szoku, a następnie przeanalizował przebieg zdarzenia ze znajomym pracującym w wydziale ruchu drogowego policji.

(przesłuchanie powoda – k. 233v w zw. z k. 47v wyjaśnień informacyjnych, zeznania świadka R. P. – k. 58 00:19:34-00:19:04, 00:28:18-00:37:48, zeznania świadka K. W. – k. 59-60 00:42:51-01:05:59)

W wyniku zderzenia się pojazdów w pojeździe powoda zostały uszkodzone lampa przednia lewa, lewy błotnik i przedni zderzak oraz zwrotnica i drążek kierowniczy. Drugi uczestniczący w kolizji pojazd miał zarysowane przednie prawe drzwi, uszkodzony przedni prawy błotnik i obdarte prawe lustro boczne.

(przesłuchanie powoda – k. 233v w zw. z k. 47v wyjaśnień informacyjnych, zeznania świadka Ł. P. – k. 57, 00:05:05-00:16:43, zeznania świadka R. P. – k. 58 00:28:18-00:37:48, zeznania świadka K. W. – k. 59-60 00:42:51-01:00:50, kopie zdjęć – k. 23-28)

W tym czasie właściciel pojazdu, którym kierował R. P., posiadał ubezpieczenie w zakresie odpowiedzialności cywilnej w TUZ Towarzystwie (...) z siedzibą w W..

(bezsporne)

Powód udał się do prywatnego rzeczoznawcy, który wyliczył koszt naprawy uszkodzonego pojazdu na 7.220,06 zł brutto.

(opinia techniczna z kalkulacją – k. 8-12, poświadczona za zgodność z oryginałem kopia oceny technicznej z kalkulacją – k. 19-22)

W dniu 16 sierpnia 2013 r. powód telefonicznie zgłosił szkodę pozwanemu.

(poświadczona za zgodność z oryginałem kopia zgłoszenia szkody z prezentatą – k. 30-32v, poświadczona za zgodność z oryginałem kopia telefonicznego zgłoszenia szkody – k. 35, załączona kopia akta szkody)

Po dokonaniu oględzin pojazdu powoda pozwany wyliczył koszty jego naprawy na 4.127,71 zł.

(poświadczona za zgodność z oryginałem kopia kalkulacji – k. 33-33v, poświadczona za zgodność z oryginałem kopia protokołu oględzin – k. 34-34v, załączona kopia akta szkody)

Pismami z 30 października 2013 r. i 20 listopada 2013 r. TUZ Towarzystwo (...) z siedzibą w W. odmówiło powodowi wypłaty odszkodowania kwestionując sprawstwo R. P. oraz podnosząc, że sprawcą kolizji był powód.

(poświadczone za zgodność z oryginałem kopie pism – k. 13, k. 13v, kopia oświadczenia R. P. – k. 131, załączona kopia akta szkody)

Pismem z dnia 25 czerwca 2014 r., które wpłynęło 30 czerwca 2014 r., powód wezwał pozwanego do zapłaty należnego odszkodowania w kwocie 7.220,06 zł z odsetkami ustawowymi od 14 października 2013 r.

(poświadczona za zgodność z oryginałem kopia wezwania z potwierdzeniem nadania – k. 7, załączona kopia akta szkody)

Bezpośrednio przed zdarzeniem samochód P. był wyprzedzany przez samochód V., który rozpoczynał ten manewr bezpośrednio z za pojazdu P.. Kierujący pojazdem P. prawidłowo obserwując obszar za pojazdem, przed wykonaniem manewru lewoskrętu, powinien spostrzec wyprzedzający go samochód V.. W takiej sytuacji kierujący samochodem P. powinien zaniechać wykonywania manewru skrętu w lewo. Błąd w taktyce i technice jazdy popełnił kierowca samochodu P. poprzez nieuważną obserwację obszaru za swym pojazdem, przed rozpoczęciem manewru skrętu w lewo. Lewy kierunkowskaz w pojeździe P. został włączony na około 1s przed podjęciem skrętu przez ten pojazd, ale nastąpiło to już po rozpoczęciu przez kierującego samochodem V. manewru wyprzedzania. Kontynuacja manewru wyprzedzania przez kierującego samochodem V. była w danej sytuacji uzasadniona. Fakt włączenia kierunkowskazu nie zwalniał kierowcy samochodu P. od obowiązku upewnienia się co do sytuacji panującej za jego pojazdem, przed wykonaniem manewru lewoskrętu.

(pisemna opinia biegłego w dziedzinie techniki samochodowej i analiz wypadków drogowych z załącznikami – k. 169-181, ustna opinia uzupełniająca – k. 212-213v)

Koszt naprawy pojazdu powoda wynosi 5.594,81 zł netto, 6.881,62 zł brutto.

(pisemna opinia biegłego w dziedzinie techniki samochodowej i analiz wypadków drogowych z załącznikami – k. 74-118 i k. 233-233v)

S. C. (2) ma 49 lat. W gospodarstwie domowym pozostaje z matką. Utrzymują się z prac dorywczych powoda w nieregularnej częstotliwości i wysokości oraz emerytury jego matki w kwocie 1.400 zł. Ich wspólne dochody w całości przeznaczone są na bieżące utrzymanie. Powód nie ma oszczędności.

(przesłuchanie powoda – k. 233v-234)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych dowodów uznanych za wiarygodne.

Opinia biegłego do spraw rekonstrukcji wypadków drogowych była spójna, logiczna, oparta o oględziny miejsca zdarzenia oraz szczegółową analizę nagrania przebiegu zdarzenia, który został zarejestrowany przez kamerę zainstalowaną w samochodzie R. P.

(k. 152). Zastrzeżenia do opinii składała strona powodowa. Przy czym w ustnej opinii uzupełniającej biegły przekonywująco i rzetelnie odniósł się do uwag powoda. Wobec tego opinia ta stanowiła wiarygodny dowód na okoliczność, kto był sprawcą zdarzenia drogowego, w którym uszkodzeniu uległ pojazd powoda.

Wobec powyższego Sąd nie dał wiary twierdzeniom powoda co do sprawcy zdarzenia z dnia 14 sierpnia 2013 r. Natomiast przebieg zdarzenia ustalony przez biegłego pokrywa się z wersją przedstawioną przez świadków R. P. i K. W..

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Warunki odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń określają w przedmiotowej sprawie przepisy kodeksu cywilnego dotyczące umowy ubezpieczenia – art. 805 § 1 i § 2 pkt 1 k.c., art. 821 k.c. i art. 822 k.c. oraz regulujące odpowiedzialność cywilną posiadacza i kierowcy z tytułu czynów niedozwolonych – art. 436 § 2 k.c., a nadto ustawa z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 2060 ze zm.). Stosownie do art. 19 ust. 1 w/w ustawy poszkodowany w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczeń bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń.

W niniejszej sprawie pozwany ubezpieczyciel kwestionował swoją odpowiedzialność za kierującego pojazdem marki V.. Zarzut ten okazał się zasadny. Jak wynika bowiem jednoznacznie z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i analiz wypadków drogowych, to kierujący samochodem P. czyli powód był sprawcą zdarzenia drogowego z 14 sierpnia 2013 r. W tej sytuacji nie sposób obciążyć pozwanego obowiązkiem naprawienia szkody w pojeździe powoda. W myśl bowiem art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Wobec powyższego Sąd oddalił powództwo w całości.

Zgodnie z art. 108 § 1 k.p.c. Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji. Zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Jednakże zgodnie z art. 102 k.p.c. w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Do okoliczności uzasadniających zastosowanie art. 102 k.p.c. należy zaliczyć zarówno fakty związane, jak również niezwiązane z przebiegiem procesu. Do pierwszych zaliczane są między innymi: podstawa oddalenia żądania, zgodność zamiarów stron w sprawach dotyczących stosunku prawnego, który może być ukształtowany tylko wyrokiem, szczególna zawilość lub precedensowy charakter sprawy albo subiektywne przekonanie powoda co do zasadności zgłoszonego roszczenia - trudne do zweryfikowania a limine, a ponadto sposób prowadzenia procesu przez stronę przegrywającą albo niesumienne lub oczywiście niewłaściwe postępowanie strony wygrywającej, która w ten sposób wywołała proces i koszty połączone z jego prowadzeniem. Drugą grupę okoliczności wyznacza sytuacja majątkowa i życiowa strony (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 25 marca 2015 r., sygn. akt III AUa 1825/14, LEX nr 1711387).

Przepis art. 102 k.p.c. nie konkretyzuje w żaden sposób pojęcia wypadków szczególnie uzasadnionych. Ocena czy taki przypadek zachodzi pozostawiona została sądowi orzekającemu w sprawie, który musi mieć na uwadze

całokształt okoliczności sprawy. Zastosowanie zasady słuszności wyrażonej w powołanym przepisie jest suwerennym uprawnieniem jurysdykcyjnym sądu i ocena, czy wystąpił przypadek szczególnie uzasadniony należy do sądu (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 12 grudnia 2014 r., sygn. akt I ACa 1760/14, LEX nr 1677087).

Mając na uwadze niewątpliwie ciężką sytuację majątkową powoda, a w szczególności niewielkie miesięczne dochody powoda i jego matki, które pokrywają tylko ich bieżące, podstawowe potrzeby, Sąd nie obciążył powoda obowiązkiem zwrotu kosztów procesu. Sąd miał przy tym na uwadze również okoliczność, iż dopiero w toku niniejszego procesu, po przeprowadzaniu dowodu z opinii biegłego sądowego doszło do zweryfikowania stanowiska powoda, co do osoby sprawcy kolizji, w której uszkodzeniu uległ jego pojazd.

Co prawda już przed procesem pozwany odmówił powodowi wypłaty świadczenia kwestionując sprawstwo R. P., jednakże wówczas opierał się wyłącznie

o oświadczenie tego kierującego, który zmienił zdanie, choć bezpośrednio po zdarzeniu złożył pisemne oświadczenie, że przyznaje się do spowodowania kolizji. Analiza nagrania przebiegu zdarzenia oraz zachowania obu kierujących została przeprowadzona dopiero w toku niniejszego postępowania przez biegłego sądowego. Zatem powód mógł wytaczając powództwo i prowadząc proces pozostawać w subiektywnym przekonaniu o zasadności swoich roszczeń.

Niekorzystny dla powoda wynik procesu przenosi się odpowiednio na koszty sądowe należne Skarbowi Państwa stosownie do art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r.

o kosztach sądowych w sprawach cywilnych(t.j. Dz.U. 2016/623 z zm.), o których obowiązku ponoszenia do chwili wydania orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie nie rozstrzygnięto. Artykuł 113 ust. 4 w/w ustawy stanowi w odniesieniu do kosztów sądowych odpowiednik przepisu art. 102 k.p.c. Zgodnie z jego dyspozycją, w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może odstąpić od przewidzianego w art. 113 ust. 2 i 3 obciążenia kosztami sądowymi strony, której czynność spowodowała ich powstanie. Wobec powyższego Sąd odstąpił również od obciążania powoda nieuiszczonymi kosztami sądowymi.